

เสียงเรียกของเวลา

ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นลูกของพระเจ้าโดยตรง ของพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด และลูกคงอยู่ในสภาพที่มีพลังหรือไม่? เช่นที่พ่อมีพลังเสมอ แล้วลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอเช่นกันหรือไม่? ปัจจุบันเมื่อลูกพร้อมเสมอเป็นการล่วงหน้า ตามการทำนายของเวลา บัญชีของการสูญเสียควรจะเป็นในชื่อเท่านั้นตามเวลา เช่นที่มีคำกล่าว “เกลือหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง” ดังนั้นบัญชีที่มีพลังควรจะเป็น 99 เปอร์เซ็นต์ และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะมีสิทธิ์ในอาณาจักรที่สาโทประธาน 100 เปอร์เซ็นต์ของโลกใหม่ในอนาคต ปัจจุบันอาณาจักรในอนาคต อาณาจักรของลูกทุกคนกำลังปลูกเรียกลูกทุกคน ใครที่ถูกปลูกเรียก? ดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและความสมบูรณ์พร้อม 16 องค์เต็ม ลูกต้องสร้างชาร์ทของลูกของเวลาปัจจุบันตามเวลา: มีสิ่งที่มีพลังมากแค่ไหนและมีสิ่งที่สูญเสียมากแค่ไหน? เก็บชาร์ทของความคิดและเวลาของลูก ในตารางเวลาทั้งวัน บัญชีใดที่ยิ่งใหญ่กว่า? ถ้าแม้กระทั่งเวลานี้บัญชีของการสูญเสีย 50 ถึง 60 เปอร์เซ็นต์แล้วลูกจะประกาศสิทธิ์ในช่วงเวลาไหนของอาณาจักร? ลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแรกของยุคทองหรืออาณาจักรในช่วงกลางของยุคทอง? หรือจะเป็นตอนต้นของยุคเงิน? เพียงผู้ที่มีสิทธิ์เหนือเวลาและความคิดของเขาในปัจจุบันเท่านั้นที่จะสามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรในช่วงเริ่มต้น เพียงดวงวิญญาณเหล่านั้นที่มีสิทธิ์ทั้งหมดสามารถได้รับความเคารพจากทุกดวงวิญญาณของโลกในช่วงระยะเวลาที่สาโทประธานในตอนเริ่มต้น

สิ่งแรกมีอำนาจในการปกครองตนเองก่อนและแล้วจึงมีอำนาจในการปกครองโลก ผู้ที่ไม่สามารถปกครองตนเองจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในการปกครองโลกได้ ดังนั้นเวลานี้ตรวจสอบตนเอง กลับมาสำรวจตนและคิดถึงตนเองดั้งเดิม ปริศนาของ “ฉันคือใคร” ได้อธิบายแก่ลูกในวันแรก ดังนั้นตามสภาพที่สมบูรณ์เพียบพร้อมของลูกและตามตำแหน่ง (สภาพ) ที่สูงส่งของลูก เวลานี้ตรวจสอบดูว่า: ฉันเป็นอะไร? เวลานี้ลูกต้องไขปริศนานี้ ลูกสามารถรู้จักตนเองโดยผ่านสภาพของลูกตลอดทั้งวันที่ว่าลูกมีสิทธิ์ในช่วงเริ่มต้นหรือไม่ หรือว่าลูกมีสิทธิ์ในช่วงกลางของยุคทอง เมื่อลูกมีเป้าหมายของการประกาศสิทธิ์ในตอนเริ่มต้นแล้วตามเป้าหมายนั้นให้ปัจจุบันของลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอ พร้อมกับการไตร่ตรองความรู้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดด้วยเช่นกันสำหรับลูกที่จะตรวจสอบสภาพของลูกเอง ฉันมีความพอใจกับตัวเองในบัญชีประจำวันของการสะสมหรือไม่? หรือแม้กระทั่งเวลานี้ลูกยังพูดว่าลูกไม่ได้สะสมได้มากเท่าที่ควร? สิ่งนี้ไม่ควรเป็นผลลัพธ์ในเวลานี้ ผู้ที่ไม่มีความพอใจกับตนเองจะเป็นผู้ที่ทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกพอใจได้อย่างไร? ในตอนเริ่มต้นของยุคทองไม่ต้องเอ่ยถึงดวงวิญญาณเลยแม้กระทั่งธรรมชาติก็มีความพอใจ เพราะมันมีความสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นจึงกลายเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไรในเวลานี้?

ลูกได้ทำงานรับใช้มาจนถึงทุกวันนี้เป็นไปตามสิ่งอำนวยความสะดวกที่ลูกมีสำหรับงานรับใช้ ลูกได้ทำสิ่งนี้ด้วยความรักและด้วยความพยายามอย่างมาก ความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกเป็นสิ่งที่ดีมากด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามพร้อมกับการทำงานรับใช้ ต้องมีงานรับใช้โลกและงานรับใช้ตนเอง มีความเมตตาต่อโลกและมีความเมตตาต่อตนเองด้วยเช่นกัน ทั้งสองต้องเชื่อมโยงด้วยกัน อย่าได้รอเวลาคิดว่าลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมเมื่อถึงตอนนั้น เมื่อลูกบอกดวงวิญญาณอื่นว่าอย่าได้ผัดผ่อนสิ่งใดไว้จนถึงวันพรุ่งนี้ แต่จะทำสิ่งนั้นในวันนี้ จะไม่เลื่อนเวลาออกไปในเวลาอื่น แต่จะทำในเวลานี้ ดังนั้นก่อนอื่นพูดกับตนเองในทำนองนี้ด้วยเช่นกัน ลูกพร้อมเสมอได้มากเท่านี้ไหม? ลูกมีสำนึกหรืออย่างสม่ำเสมอหรือไม่ว่า “ถ้าไม่ใช่เวลานี้ก็จะไม่มีอีกแล้ว”? มีการสนทนากับตนเองในลักษณะนี้ อัจชะ ลูกได้รับการบอกเป็นอย่างมาก สิ่งใดที่พ่อต้องการในเวลานี้? เวลานี้ไม่ใช่เวลาที่บอกละกับลูก แต่เป็นเวลาที่เห็น พ่อปรารถนาที่จะเห็นแต่ละเพชรพลอยที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม ลูกเข้าใจไหม?

ถึงผู้ที่เข้าใจโดยผ่านสัญญาณ ถึงผู้ที่ทำให้การฟังและการทำของเขาเป็นสิ่งเดียวกัน ถึงผู้ที่คงไว้ซึ่งการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ทรงอำนาจอย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่อยู่ในสภาพที่มีพลัง ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เป็นตัวของความสำเร็จ บัปตาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัปตาตาพบกับดาตี:

ทุกคนกลับมามีความสุขเมื่อมองเห็นมหาชาติ ทำไมพวกเขามีความสุข? เพราะเช่นเดียวกับพ่อสะคาร์ ในเบื้องหน้าทุกคน มหาชาติเพียบพร้อมและสูงส่งในรูปที่มีตัวตนของพวกเขา ด้วยเหตุนี้แม้กระทั่งพ่อก็มีความสุขเมื่อเห็นพวกเขา เพราะพวกเขาตัดเทียมเมื่อมองเห็นผู้ที่ตัดเทียมจึงมีความสุข เป็นเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อจัดให้ลูกของท่านนั่งบนบัลลังก์ของงานรับใช้ระบบของยุคบรรจบพบกันนี้จะผ่านมือของลูกเอง จะทำให้ลูกสามารถนั่งบนบัลลังก์ในอนาคต ในทางที่แผ่ตัว พ่อสังเกตลูกๆ ที่นั่ง

บนบัลลังก์และให้ความร่วมมือกับพวกเขาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามนั่นคือลูกๆที่พ่อจัดให้นั่งอยู่บนบัลลังก์ในรูปปฏิบัติ ระบบนี้เริ่มต้นจากเวลานี้

บาบาคือคารันคารวันฮาร์ ท่านเล่นบทบาทของคารันฮาร์ (ผู้ทำ) และในเวลานี้กำลังเล่นบทบาทของ คารวันฮาร์ (ผู้ทำโดยผ่านผู้อื่น) เพราะนี่คือบัลลังก์ของพ่อ ลูกไม่สัมผัสว่าสิ่งนี้เป็นภาระที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ นี่เป็นบัลลังก์ของพ่อ แต่อย่างไรก็ตาม พ่อเองก็ได้จัดให้ลูกนั่งบนบัลลังก์ บัลลังก์ของการเป็นเครื่องมือเป็นสิ่งที่ง่ายมาก ! บัลลังก์ที่พิเศษ บัลลังก์นี้เต็มไปด้วยเวทย์มนต์วิเศษที่ว่าสิ่งใดที่ยากจะกลับมาย่าง่ายตายในหนึ่งวินาที ตามเวลาและตามละคร บัลลังก์ของการเป็นเครื่องมือได้รับการจัดจําว่าเป็นสิ่งที่สูงส่งมากและเต็มไปด้วยความสำเร็จในทุกสิ่ง ใครก็ตามที่นั่งบนบัลลังก์นี้จะกลายเป็นตัวความสำเร็จ บัลลังก์มีพรดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เพียงดวงวิญญาณที่รู้ถึงความลับที่ลึกซึ้งที่เต็มไปด้วยนัยสำคัญนี้เท่านั้นจะสามารถนั่งบนบัลลังก์นี้ได้ แม้กระทั่งในปัจจุบัน บัพดาตาเห็นมหาระตินิกอยู่บนบัลลังก์สองบัลลังก์ อย่างไรก็ตามลูกก็ได้นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ แต่น้อยมากที่จะได้มาซึ่งบัลลังก์ของการเป็นเครื่องมือ สิ่งนี้เป็นความลับที่ลึกซึ้งอย่างมากด้วยเช่นกัน อัจชะ

พบกับ บราเธะที่อาศัยอยู่ในมรฺบัน:

บราเธะที่อาศัยอยู่ในมรฺบันได้ยืนมามากมาย มีสิ่งใดที่ยังหลงเหลืออยู่เพื่อให้ลูกได้ยืนอีกหรือไม่? ลูกได้ยืนบัพดาตาเป็นการส่วนตัว ลูกได้ยืนคอร์สทบทวน ดังนั้นมีสิ่งใดอีกที่ยังหลงเหลืออยู่ที่จะได้ยืน? ลูกได้ปล่อยลูกธนูได้มากเท่ากับที่ลูกบรรจุเข้าไปหรือไม่? ขวามรฺบันมีโอกาสดำรงรับใช้สามประเภท งานรับใช้ใดที่ลูกมีโอกาสพิเศษ? พรสำหรับวิธีของการทำงานรับใช้ที่ง่ายสำหรับขวามรฺบันคือการมีการค้าจุนของดินแดนแห่งพรนี้ ดินแดนของกิจกรรมที่สูงส่ง เมื่อลูกถ่ายทอดเกี่ยวกับการยกย่องกิจกรรมที่สูงส่งของดินแดนนี้แก่ดวงวิญญาณใด ก็เป็นเช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณมีความสนใจในการฟังภควัตมากกว่ากิตะ ดังนั้นขวามรฺบันมีวิธีที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ของพวกเขาในทางปฏิบัติ เมื่อลูกให้คำแนะนำของสถานที่นี้และกิจกรรมที่สูงส่ง ดวงวิญญาณก็เริ่มที่จะรำไรในความสุก ผู้คนมาที่นี่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อที่จะรู้และสัมผัสประสบการณ์กับดินแดนของกิจกรรมที่สูงส่ง ดังนั้นลูกขวามรฺบันสามารถรับใช้โดยผ่านภควัตนี้และถ่ายทอดสิ่งที่เกิดขึ้นที่นี่ ดังนั้นลูกเป็นเครื่องมือที่จะถ่ายทอดความสำคัญของคุณสมบัติพิเศษของสถานที่นี้ หากลูกดึงดูดดวงวิญญาณมาหาพ่อด้วยสายตาเดียวกันกับที่พวกเขาเฝ้าดูลูกแต่ละคนผู้เป็นเพชรพลอยแล้วจะสามารถทำงานรับใช้นั้นได้มากเพียงใด? ในขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ปวงประชาและครอบครัวก็สามารถถูกสร้างขึ้น มา โภคของทั้งมหาศาลถ่ายทอดประวัติศาสตร์ของทั้งมหาศาลในทางที่สนุกสนานเช่นนั้น ดังนั้นเช่นเดียวกันหากลูกถ่ายทอดกิจกรรมที่สูงส่งในลักษณะเดียวกัน ผู้คนจะจดจําส่งอย่างง่ายตายมากและลูกจะได้รับผลของงานรับใช้นั้น หากลูกบอกใครที่มาที่นี่ถึงความสำคัญของดินแดนแห่งนี้ในขณะที่ลูกมีความมั่นคงอยู่ในสภาพของความสำคัญนั้น และหากลูกพูดด้วยความสุข ความกระตือรือร้น และความรักอย่างลึกซึ้ง ลูกสามารถได้รับผลอย่างมากมาย โดยการงานรับใช้ประเภทนี้ลูกจะประสบกับความสุขอย่างมากมาย ดังนั้น มีงานรับใช้ การจดจํารลึกถึง และการบรรลุผล ดังนั้นมีสิ่งใดที่ลูกต้องการอีกหรือไม่? ลูกผู้เป็นขวามรฺบัน โชคดีมาก

ในปีนี้สิ่งที่ต้องมีคือความสมดุลระหว่างตนเองและงานรับใช้ พร้อมกับงานรับใช้ อิทธิพลของบุคลิกภาพของตนเองและอิทธิพลของลูกของการเป็นตัวของตัวเอง dharna ของลูก จะเป็นการสัมผัสครั้งสุดท้ายบนเครื่องประดับทอง ใครก็ตามที่เห็นลูกควรจะมีประสบการณ์ว่าลูกเป็นตัวของความรู้และเป็นตัวของคุณธรรม ความเท่าเทียมของทั้งสองควรจะได้ชัด จนถึงเดี๋ยวนี้เสียงที่ปรากฏออกมาว่าความรู้ที่สูงส่งมาก แต่กิจกรรมของลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้น โดยการใส่ใจของลูกที่จะรักษาสัมดุลระหว่างทั้งสองสิ่งนี้ทั้งปวงประชาและทายาทจะกลับมาเห็นได้ชัด ลูกมีวิธีในการทำงานรับใช้มากมาย แต่ลูกก็ยังไม่ไปถึงผู้นำศาสนา นั่นจะเป็นการบรรลุต้ายซึ่งเสียงจะกระจายออกไปในทั่วทุกทิศทาง สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นโดยผ่านประเด็นของความรู้ เช่นที่ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณโดยการพิสูจน์ว่าใครคือพระเจ้าของกิตะ สำหรับสิ่งนี้สร้างกลุ่มเล็กๆและทำให้พวกเขาร่วมมือกับลูก ลูกได้จัดการแข่งขันของนักเรียนแล้วลูกเลือกหนึ่งในพวกเขา ดังนั้นจะมีกลุ่มเล็กๆ ในทุกสถานที่และในการชุมนุมของพวกเขาทั้งหมดในหนึ่งสถานที่ และแล้วชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ นี่คือการประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของลูก อัจชะ

คำพูดที่สูงส่งที่อะแวก - จงกลายเป็นนายผู้ประทาน:

เวลานี้บัพดาตาต้องการให้ลูกแต่ละคนกลายเป็นนายผู้ประทาน ให้ผู้อื่นในสิ่งที่ลูกได้รับจากพ่อ อย่าได้มีความปรารถนาที่จะรับจากดวงวิญญาณ จงกลับมามีความเมตตาและให้ความร่วมมือด้วยคุณธรรมและพลังของลูก มีหัวใจที่กว้างใหญ่ ยิ่งลูกให้สมบัติที่

มีค่าแก่ผู้อื่นมากเท่าไร สมบัติที่มีค่าของลูกก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น สมบัติที่สูญสลายลดลงโดยการให้ ในขณะที่สมบัติที่ไม่สูญสลายเพิ่มขึ้น ให้หนึ่งและรับหนึ่งพันเท่า นายผู้ประทานคือผู้ที่เต็มเปี่ยมและเปี่ยมล้นอย่างสม่ำเสมอ เทวรูปที่สมบูรณ์พร้อม ผู้ที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าของประสบการณ์จะกลายเป็นนายผู้ประทานโดยอัตโนมัติ ผู้ประทานคือผู้รับใช้ ผู้ประทานไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มีการให้ผู้อื่น ด้วยคุณธรรมของการมีความเมตตาของพวกเขา พวกเขาให้ความกล้าหาญกับบางคนและให้พลังกับดวงวิญญาณอื่นที่อ่อนแอ พวกเขาเป็นนายผู้ประทานแห่งความสุข อยู่อย่างมีสำนึกหรืออยู่เสมอว่าลูกเป็นลูกของผู้ประทานความสุข นายผู้ประทานความสุข ผู้ที่เป็นผู้ประทานจะมีอยู่ภายในตนเองอย่างแน่นหนาไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เขาได้ประทานไป ดังนั้นพวกเขาจึงสามารถให้ได้ ถ้าใครบางคนไม่มีสิ่งใดที่จะรับประทานเองแล้วพวกเขาจะสามารถเป็นผู้ประทานได้อย่างไร? ดังนั้นคนที่พ่อเป็นลูกก็ควรเป็นเช่นเดียวกัน พ่อถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทร มหาสมุทรหมายถึงไม่มีขีดจำกัด ซึ่งไม่มีสิ้นสุด ในทำนองเดียวกัน ลูกผู้เป็นเจ้าสมุทร ไม่ใช่แม่น้ำหรือบ่อน้ำ ดังนั้นเฝ้าแต่ให้โดยไม่เห็นแก่ตัวเช่นเดียวกับพ่อ ในช่วงเวลาแห่งความไม่สงบ จงกลายเป็นนายผู้ประทานความสงบและให้ความสงบแก่ผู้อื่น อย่าได้หวาดกลัว ลูกรู้ว่าสิ่งใดที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดี และสิ่งใดที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดียิ่งกว่า มนุษย์ได้รับอิทธิพลจากกิเลสและจะเฝ้าแต่รบรากัน นี่คือนิสัยที่พวกเขาทำอยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตามหน้าที่ของลูกคือการให้ความสงบแก่ดวงวิญญาณเช่นนั้น เพราะลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ดวงวิญญาณผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก เป็นนายผู้ประทาน ที่ให้ผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ “ฉันสามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมและเพียบพร้อมก็ต่อเมื่อผู้อื่นให้ความร่วมมือกับฉันเท่านั้น” ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น แทนที่จะรับในลักษณะนี้ จงกลายเป็นนายผู้ประทาน มีความเห็นอกเห็นใจและให้ความรักและความร่วมมือ การให้คือการรับอย่างแท้จริง จดจำว่าชีวิตบราห์มินหมายถึงการให้แล้วจึงได้รับ

ปัจจุบัน ทุกคนต้องการความสุขที่ไม่สูญสลาย ทุกคนเป็นขอทานแห่งความสุข ขณะที่ลูกเป็นลูกของผู้ประทาน หน้าที่ของลูกของผู้ประทานคือการให้ มอบความสุขให้กับใครก็ตามที่มาติดต่อหรือมีความสัมพันธ์กับลูก จงกลับมาเต็มที่ใครก็ตามที่มาหาลูกจะไม่กลับไปมือเปล่า ดวงวิญญาณทั้งโลกเวลานี้จะมาอยู่เบื้องหน้าลูกและร้องขอความสงบและความสุข ลูกๆของผู้ประทานต้องกลายเป็นนายผู้ประทานและทำให้ทุกคนมีความเจริญรุ่งเรือง ดังนั้นเติมคลังสมบัติที่มีค่าของลูกด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดเป็นการล่วงหน้าเพื่อที่ว่าใครก็ตามที่มาหาลูกจะไม่มีการกลับไปด้วยมือเปล่า แต่จะกลับไปด้วยความเต็มเปี่ยม ลูกจะมีประสบการณ์ในสิ่งนี้เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ในยุคบรรจบพบกัน ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง ควรกลับมาไม่มีขีดจำกัด และเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ คงอยู่อย่างมีสำนึกอยู่เสมอว่าลูกเป็นลูกของผู้ประทาน ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณใดก็ตามที่มาอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่ว่าจะเป็นบราห์มิน หรือผู้ที่ไม่ได้มีความรู้ ลูกต้องให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งกับทุกคนอย่างแน่นหนา

ราชาหมายถึงผู้ประทาน หากลูกมีความปรารถนาที่มีขีดจำกัดหรือมีความปรารถนาเพื่อความสนุกสนานบันเทิง และแล้วแทนที่จะเป็นราชาลูกกลายเป็นขอทาน ลูกเป็นลูกของผู้ประทาน ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด สิ่งที่ยกถึงความเต็มเปี่ยมคือการเป็นผู้ให้ที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถอยู่ได้แม้กระทั่งหนึ่งวินาทีโดยที่ไม่ได้ให้ทาน ดวงวิญญาณบราห์มินมีความรู้แล้วแต่ลูกต้องกลายเป็นผู้ประทานกับพวกเขาในสองทางด้วยกัน ประการแรก ไม่ว่าดวงวิญญาณจะต้องการพลังใด ใช้จิตใจของลูก นั่นคือทัศนคติที่บริสุทธิ์และกระแสน้ำที่บริสุทธิ์ของลูกให้พลังนั้นแก่พวกเขา นั่นคือให้ความร่วมมือกับพวกเขา ประการที่สอง โดยผ่านกิจกรรมของชีวิตของลูก เป็นตัวของคุณธรรมอย่างสม่ำเสมอ กลายเป็นตัวอย่างในทางปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้อื่นเพื่อที่พวกเขาสามารถสร้างสมคุณธรรมอย่างง่ายดาย สิ่งนี้เป็นที่รู้ว่าเป็นการให้คุณธรรม การให้ทานหมายถึงให้ความร่วมมือ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและเป็นผู้ที่เปลี่ยนสภาพของการได้รับอิทธิพลด้วยพลังของการมีสมาธิจดจ่อ บราห์มิน นั่นคือดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดจะไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากผู้ใด ไม่แม้กระทั่งได้รับอิทธิพลจากธรรมชาติหรือสันสการ์ที่อ่อนแอของตนเอง เพราะธรรมชาติ (swa-bhav – ธรรมชาติของตนเอง) คือการมีความรู้สึกของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณต่อตนเองและผู้อื่น ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากธรรมชาติที่อ่อนแอได้จากการมีสำนึกของสันสการ์ดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของพวกเขา สันสการ์ที่อ่อนแอของพวกเขาจะได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างง่ายดาย พลังของสมาธิจดจ่อสามารถทำให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงสภาพของการได้รับอิทธิพล และจัดให้พวกเขานั่งในสภาพของการเป็นนาย

คติพจน์: เตรียมปวงประชาและทายาท โดยการมีความสมดุลของการเป็นตัวของความรู้อย่างเป็นตัวของคุณธรรม

*** โอมซานติ ***